

NURULLAH GENÇ

Çanakkale-
Her Şey Yanıp
Gül Oldu

ŞİİR

İÇİNDEKİLER

Nurullah Genç Hakkında	5
Kalbimizden âleme bakan göz kör olunca.....	9
Kalmadı bizden başka düşman dünyada bize	11
Malazgirt'te açan gül Balkanlar'da solunca.....	12
Yedi başlı ejderha yürüdü bahçemize	14
Denizde Cehennem'in dişleri parlıyordu	16
Cennet gülümsüyordu sevda tepelerinde	18
Bombaya karşı dua; ufuklar ağlıyordu	20
Yanardağlar öfkeyle kaynıyordu derinde	21
Gelibolu siyah bir pelerin giydi yine	22
Seddülbahir yanarken sahiller çalkalandı	24
Sanki bütün melekler katılmıştı âyine	26
Namazgâh tabyasında tekbirler dalgalandı	27
Gemiler ecel kusan birer ejderdi suda	29
Karabasan mermiler eritti dağı, taşı	30
Ne hülyalara daldı, ne bekledi pusuda	31
Deniz canavarını vurdu Seyit Onbaşı.....	33
Karanlık taşıyordu gemiler; hayal sarı	35
Hürriyet paramparça Ege'den Marmara'ya.....	37
Gökyüzünü terk etti denizen son kuşları	39
Haçlılar gün doğmadan ayakbastı karaya	41
Kırmızı bir kaktüstü Arıburnun'da hüzün	42
Güvercinler binlerce akbabayla savaştı	44
Kanlısırt kefeniydi Anzak'ın İngiliz'in	45
Yakarış çağlayanı yüce dağları aştı	47
Avcılar koşuyordu cepheye genç kızlardan	49
Yeryüzü yanıyordu; ufuklar kankırmızı	51
Her gece bin bir çiçek kokusu yıldızlardan.....	53
Sabırtaşı üstünde hergün civandı sızı	55

Top sesleri, karanlık, uğultu ve ıstırap	56
Her mermi binlerce ok, her çelik binlerce yay.....	57
Yalnız umut dipdiri; ten viran, mevzi harap	59
Toprağa gömülüyor elli yedinci alay	60
Anafartalar'da ruh mâveraya mübtelâ	62
Ten acının en ağır yükünü çeken hamal.....	63
Akın akın cepheyi titretiyordu belâ.....	64
Kaşlarını çatmıştı Yarbay Mustafa Kemal.....	65
Mehmetçikte efkârli bir lâleydi umutlar	67
Sırtında yaralanmış bir Anzak'ı taşıyor	69
Alnından vurulunca ağlıyordu bulutlar.....	70
Bir düşman bir şehidin kollarında yaşıyor	71
Conkbayırı kan gölü; kıpkırmızı Kumkale	72
Diren be Yahya Çavuş, tarih olsun izlerin	74
Güneşi görmeyenler şaşırıyor bu hale.....	75
Aytepe'de düşmanı kahrediyor gözlerin.....	77
Toprağın altı ölüm; toprağın üstü volkan	79
Hayat can çekişiyor yüzeyde ve derinde.....	80
Böylesine sele dönmedi dünyada kan	81
Cesetler çarpışıyor Kirte mevzilerinde.....	83
Günler bitkindi; aylar yüzyıl oldu peş peşe	84
Çaresiz kaldı sevda hattına takılanlar	85
Gönüller ocak oldu bu devasa ateşe	87
Yılmadı çiğnenenler, vurulup yakılanlar	89
Zafer hâlâ parlayan yıldızların elinde.....	91
İstihzayla gelenler boynu bükük döndüler	92
Yalnız yenilgi kaldı devlerin hayalinde	94
Eriyen mumlar gibi birer birer söndüler	96
Bir damla gözyaşında taşlar bile boğuldu	97
Hâlâ soruyor akıl: Bunun esrarı nedir	99
Su ve kan mahşerinde her şey yanıp gül oldu	100
Çanakkale şimdi bir sevdalı Türkiye'dir	102

KALBİMİZDEN ÂLEME BAKAN GÖZ KÖR OLUNCA

Gergef kırıldı; siyah renge boyandı nakış
Ne gülümseyen güneş, ne sevdalı ay kaldı
Yok artık oyalarda o tebessüm, o bakış
Birkaç yorgun kahraman, umut ve saray kaldı

Düşler bir toz bulutu yağmuruydu toprakta
Mahur öten kuşların kırıldı kanatları
Çiçekte bin bir çıban, kandamlası yaprakta
Tenhalarda can verdi akıncının atları

O vefasız, o gafil yürüyen cücelerin
Kılıcıyla vurulduk Viyana önlerinde
Birikti içimizde katranı gecelerin
Endülüs'e aşına ruh kalmadı derinde

Yitirdik tanyerine ulaştıran yolları
Dallarında ıyanlar erguvanın, iğdenin
Kahra köle olunca sonsuzluğın kulları
Gözleri aldatılan bir pınar, Őehzadenin

Biz küçüldük; sınırlar küçülürken ağıladık
Yine de uslanmadı efkârımızda hayal
Çatlayan yaramıza mor dikenler bağıladık
Bilmedi Yed-i Beyza nedir, evlad ü iyâl

Bağrımızda beslenen engerekler uyandı
Zehirlendik, ihanet isyana yol bulunca
Dalâlet Őahdamara bıçak gibi dayandı
Kalbimizden âleme bakan göz kör olunca

KALMADI BİZDEN BAŞKA DÜŞMAN DÜNYADA BİZE

Yürekte küflenin kan bulaşınca denize
Gerdik hüznün yayını kendi düşlerimize

Yorgun bir ceylan gibi boyun büktü ömrümüz
Geceyle buluşunca zindan olduk gündüze

Mekâna bir mirasın aynasında tutunduk
Zamansız çığlıkların gölgesi düştü yüze

Yokuşları bilmeyen geçer mi uçurumdan
Her rüzgâra meyleden çiçek kalır mı güze

Yoksa mahkûm mu olur karanlıklarda zebun
Kâh ıssız bir yetime, kâh dalgın bir öksüze

Amansız çöllere yürüyünce evrenin
Getirdik ötelere kalan ne varsa dize

İnci mercan kül oldu; karıştı umudumuz
Ateşin ve kurşunun aktığı bir dehlize

Gül ağacında zakkum koklayınca tahayyül
Kalmadı bizden başka düşman dünyada bize

MALAZGİRT'TE AÇAN GÜL BALKANLAR'DA SOLUNCA

Alparslan gül burcundan bakıyordu âleme
Tebessüm akıyordu Yesevî ırmağından
Bir damla abıhayat dokununca kaleme
Heceler hâkân oldu o Ümmî'nin çağından

Gecesinde dolunay, göğsünde ulu çınar
Osman Gazi göklere kubbelerden yürüdü
Bir tecellî ki, sırrı mahşere kadar yanar
İstanbul'un ufkunu kehkeşanlar bürüdü

Yâkut yüzlü dağların büyüyle sınındık
Kıtalar selam durdu hümayun erlerine
Minyatür anaların insiyâkına kandık
Siyah lekeler düştü yiğitlerin terine

Hasbahçede büyürken yapayalnız, rengârenk
Sarardı içimizde dertli binlerce lâle
Bilemedik, nerede bozuldu kutlu mihenik
Devlet-i Âliye'yi düşürürken bu hâle

Akıl sustu; ruh çöktü; yürekte söndü ışık
Boynu bükük ve mahzun çıktık her manevradan
Köklerimizi sardı nice hain sarmaşık
Kan çığlığı yükseldi kiliseden, havradan

Kuşatıldı ninniler, masallar, efsaneler
Karaya vurdu gemi gâflet deniz olunca
İstıraba gömüldü hanendeler, haneler
Malazgirt'te açan gül Balkanlar'da solunca

YEDİ BAŞLI EJDERHA YÜRÜDÜ BAHÇEMİZE

Mahzenlerde intikam tuzakları, ihtiras
Odalarda ehl-i keyf, şaşkın mirasyediler
Hürriyetten kinâye, biraz telmih ve cinas
“Bizi inandığımız mahkûm etmiş” dediler

Çatı me’yûs; yokluğun çatırtısı tavanda
Pencereler dumanlı iklimlere açıldı
Birkaç asır sessizce rüya dövdük havanda
Kazan kaldıranların umutları küçüldü

Ne ittihad-ı hayal merhem oldu yaraya
Ne de Batı ufkunda gördüğümüz yakamoz
O ısırğan dudaklar, diller girdi araya
Hazine boş, hamle mat, sefer hüsrân, hayat yoz

Avuçlarında kurşun eriten meczupların
Pervane oldukları ikiyüzlü kapılar
Alıp götürdü bizden renklerini baharın
Adalet deryasında irinli aktı sular

Gölgeler konuşurken gün ışığı susunca
Zifiri ayaklardan lekeler düştü ize
Yavuz'u, Midilli'yi bağrımıza basınca
Yedi başlı ejderha yürüdü bahçemize